

Uitwerking

Eeuwig leven, de helft is ons niet aangezegd

Anton van Houdt

‘Mij dunkt, de meesten stellen zich het eeuwige leven voor als een stemmige, Hollandse, helder gewitte, heel groote kerk; met heel veel pilarenrijen; met een geweldig orgel; waar men uittrenturen psalmen zingen zal; en (want dáár mag het!) óók het lied van het Lam. – De eene of andere levendige geest vraagt zich wel eens af, niet zonder bezorgdheid, of dat op den duur niet wat eentonig worden zal; almaardoor te zitten en psalmen te zingen, een eeuwigheid lang.’

Dit schreef H.J. de Groot jaren geleden. Met een beroep op Paulus (2 Kor. 12) zegt hij: ‘Ziedaar, ik weet er niets van. En het zal mij het allerbeste zijn, zo ik er maar niets van weten wil. Eén ding weet ik zeker: Jezus zal er wezen.’

Direct na het sterven zullen wij bij Christus zijn. We zullen onze intrek bij de Here nemen (2 Kor. 5:8). Dat is belangrijker dan wat veel mensen zich bij de hemel voorstellen. Een plaats van vrede, zegen en licht. En dat is het ook. Maar de heerlijkheid van die plaats zal de heerlijkheid van God en van Christus zijn.

Er is geen exacte omschrijving of foto van de hemel

Mensen vormen zich hele voorstellingen, hele plaatjes bijna van hoe de hemel zal zijn. Je kunt er geen exacte beschrijving of foto van geven. We weten weinig over hoe het daar zal zijn. Waarom is de Bijbel eigenlijk zo karig met informatie?

‘God houdt nog wat achterwege om Zijn volk te verrassen. God glimlacht nú reeds, als Hij er aan denkt, wat groote oogen Zijn kinderen zullen opzetten, wanneer ze in de volle heerlijkheid zijn aangeland’ (H.J. de Groot).

De Bijbel spreekt er wel in mooie beelden over. In Openbaring 5 wordt gesproken over de troon en over de ouderlingen. En dan staat er: ‘En zij zongen een nieuw lied.’ Dat nieuwe lied zullen we hier in prelude al wel gezongen hebben. Maar hóe dat nieuwe lied zal zijn is ook onvoorstelbaar voor ons.

In het begin schiep God de hemel en de aarde. Het gaat om het herstel van wat God in Genesis geschapen heeft. Door de zonde hebben wij dat kapot gemaakt, met alle gevolgen daarvan. Er komt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde (Op. 21:1). En in die nieuwe schepping zullen hemel en aarde één geheel zijn. Er zal veel minder onderscheid zijn. Onze woonplaats is bij de Here God. Dat zal tegelijk op de nieuwe aarde zijn, zegt Openbaring 21. Veel meer kun je er eigenlijk niet van zeggen.

En het is goed dat vast te stellen. Al was het alleen maar om mensen te verhinderen er meer over te willen zeggen dan ze kunnen verantwoorden. Denk ook niet dat je in boeken als *Deadline* de ontbrekende informatie vinden kunt.

Wordt het een vernieuwde schepping of een totaal nieuwe schepping?

Vergelijk het met het opstandingslichaam. Er is identiteit. Dít lichaam van mij wordt opgewekt. Tegelijk zal het anders zijn. Zoals de korenaar anders is dan de korenkorrel. Zo zal het ook zijn met de nieuwe aarde. Het is dezelfde aarde. Maar tegelijk zó anders, dat we ons daar geen voorstelling van kunnen maken. Wat we zullen zijn is nog niet geopenbaard (1 Joh.3:2). We weten dat we aan Hem gelijk zullen zijn wanneer Hij zal verschijnen. Fantastisch!

Er zijn geen onzuivere bedoelingen en verkeerde begeerten meer

Geen beperking meer. Geen ongeneselijke ziekten meer. Geen minderwaardigheidscomplex en depressieve gevoelens meer. Geen jaloerse blikken meer. Niemand die je met de nek aankijkt. Geen onzuivere bedoelingen meer en ook geen verkeerde begeerten.

Elke last die je hier droeg is van je afgenomen. Denk aan broeders en zusters die het moeilijk hebben, die door het leven verwond zijn. Die anders geaard zijn en dat soms als een loden last met zich meedragen. Elke dag ervaren wij op aarde de gebrokenheid van het bestaan. Maar daar zal gerechtigheid een thuis hebben.

En dat heeft te maken met Christus, de zoon die gerechtigheid brengt (Mal. 3:20). Dat is eigenlijk het diepste, wat ik van de hemel geloof. Christus is daar als de zoon die gerechtigheid brengt. Hier op aarde is veel zinloosheid, moeite, onrecht, zonde. Het nieuwe van de nieuwe schepping is dat dit wordt weggedaan. Het zal enkel vreugde zijn.

In Hebreeën staat, dat God niet vergeet wat u hebt gedaan, hoeveel liefde u aan zijn naam hebt betoond (Heb. 6:10). Dat geeft ook perspectief naar de hemel. Je vindt er iets terug van je werk. Er staat, dat de koningen der aarde de heerlijkheid van de volkeren brengen in het nieuwe Jeruzalem (Op. 21:24, NBG '51). Dus gaat er iets mee van wat hier op aarde gedaan is. Geheiligd en gelouterd, dat wel. Maar toch, het gaat mee, wat door de mens in opdracht van God werd gehaald uit de aarde. Cultuur en techniek. Kunst. Ik kijk er niet van op als er ook vliegtuigen zijn en computers, een mooi orgel.

Het bruiloftsmaal van het Lam is het allergrootste feest

In verband met de hemel wordt vaak het beeld van de bruiloft gebruikt. Een bruiloft is een feestmaal. Het bruiloftsmaal van het Lam is het allergrootste feest. Christus zal er zijn als het Lam. Zijn offer zal al de zijnen altijd voor ogen staan.

Het beeld van die maaltijd is in de Bijbel uitdrukking van gemeenschap met elkaar. Er zijn er, die een ereplaats aan tafel krijgen. Als er een ereplaats is, dan zijn er ook mindere plaatsen. Als de Here Jezus spreekt over het eeuwig oordeel, krijg je de indruk, dat daar gradaties in zullen zijn. Sommigen zullen met zwaardere slagen geslagen worden dan anderen (Mat. 10:15).

Moet je je dat ook omgekeerd bij de eeuwige heerlijkheid voorstellen? Als daar al verschil zal zijn, dan zal dat in elk geval geen scheiding tussen mensen maken. Ieder zal zich er zó over verblijden, dat hij er mag zijn, dat hij het een ander niet benijdt als die het wat anders beleeft. Maar dat moet je niet trekken in de sfeer van: de een krijgt wat meer dan de ander. Ik heb wel eens gelezen bij Schilder: 'Alle glazen zullen gevuld zijn, al zullen de glazen niet allemaal even groot zijn. Maar ieder zal zeggen: mijn glas is vol.'

Het geweldige is gewoon dat je daar mag zijn. En dat je er mag zijn om God te dienen, te eren en te prijzen. Dat je mag doen waar we hier op aarde niet of niet voldoende aan toekomen.

We lezen dat er loon zal zijn, dat we geoordeeld zullen worden naar onze werken. We lezen van

kronen, ook van onderscheiden kransen.

Zo is er voor martelaren de lauwerkrans van het leven (Op. 2:10). Er is een krans van de luister (1 Petr. 5:4). Een krans van de gerechtigheid (2 Tim. 4:8). Dus daar is ook een onderscheid.

Aan de andere kant, uit wat de Here Jezus zegt over het Vaderhuis, in Johannes 14, blijkt dat de Vader van al zijn kinderen evenveel houdt. Als het gaat om zijn liefde, om de plaats aan zijn hart, zal er in de eeuwigheid geen verschil zijn. Het loon zal niet zijn, dat de een wat meer krijgt dan de ander. Niemand zegt: 'Ik ben lekker beter af dan jij.' Dat zou een vloek zijn in de hemel. Het loon is, dat God zijn belofte waar maakt. En uitvoert wat Hij beloofd heeft.

En als je door genade hier betrokken bent bij het werk van God en de Here mag kennen, dan zal het loon dit zijn, dat de Here zegt: 'Het is niet tevergeefs geweest. Je bent niet tevergeefs bezig geweest met de dingen van Mij. Ik maak ze af en Ik maak ze vol.' En dat je daarin mag delen, erin betrokken wordt en dan ook helemaal gericht op God, zónder dat daar iets tussen kan komen.

Voor veel mensen is het een troost dat ze hun geliefden, die gestorven zijn, zullen terugzien.

Het wordt vaak gezegd rondom een sterfbed. We zullen elkaar straks in de hemel terugzien.

We zullen elkaar wel nieuw terugzien.

Want er komt niets in de hemel – ook dat staat in het laatste boek van de Bijbel – wat gruwelijk is en wat onrein is. De zonde blijft er helemaal buiten. Zelfs in de beste verhoudingen onder mensen is er sprake geweest van het onreine, van dingen die niet konden. Dat zal er allemaal niet meer zijn. We zullen in een nieuwe relatie tot elkaar staan.

Je mag er zijn om God te dienen, te eren en te prijzen

Toch zal het accent daar niet liggen op het elkaar weer terugzien. Nu verlang je daarnaar omdat je van elkaar houdt. Als je eenmaal daar bent, zullen we samen gericht zijn op iets anders.

Niet in de eerste plaats op elkaar, maar op het leven met God en op de liefde van Christus.

De gemeenschap der heiligen zal daar ook volmaakt zijn. Juist als gemeenschap waarvan God het middelpunt is. Dus ook al je relaties mag je dan zien in het kader van de voltooide gemeenschap der heiligen.

We zullen dan niet dommer zijn dan nu. Als we elkaar op aarde gekend hebben, waarom zouden we elkaar in de eeuwigheid niet kennen?

Hoe er straks herkenning zal zijn, dat weten we nog niet. Daar ben je benieuwd naar. Belangrijker is dat we ernaar verlangen! Daarvan mag een positieve invloed uitgaan. Het geeft kracht om vól te houden.

Er zijn mensen die geen hoop hebben, geen toekomstverwachting. En daarom laten ze het afweten. Soms letterlijk, door zelfdoding. Maar het geloof dat alles zinvol is en dat het allemaal nieuw wordt, geeft kracht om je vandaag volledig in te spannen.

Dat bedoelde Luther met die bekende uitspraak over dat appelboompje, dat hij zou planten op de dag voor Jezus' wederkomst. Voor mij is dat dus een geweldige stimulans. Paulus brengt dat naar voren in het slot van 1 Korintiërs 15: 'Wees standvastig en onwankelbaar en zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn.'

In het rijk van de heerlijkheid zal God alles in allen zijn (1 Kor. 15:28, NBG '51). Alles is uit hem ontstaan, alles is door hem geschapen, alles heeft in hem zijn doel. Hem komt de eer toe tot in eeuwigheid. Amen (Rom. 11: 6).

Verwerking

1 Ben je veel bezig met de dood, en ben je er bang voor? Hoe bereid je je er op voor?

Werkvorm

Vorm groepjes van -5 personen.

Ieder beantwoordt voor zichzelf deze vraag op een vel papier.

Geef vervolgens het antwoord door aan degene die naast je zit. Die leest wat de ander geschreven heeft en schrijft daar een reactie op.

Geef vervolgens weer door en herhaal dit tot ieder zijn eigen blaadje terug heeft.

Bespreek een voor een de resultaten van de schrijfronde.

Zorg er met elkaar voor dat alle papieren besproken worden. Let goed op de tijd.

2 Hemel – nieuwe aarde

Schrijf deze woorden naast elkaar op een bord of een vel papier.

Schrijf daaronder welke beelden er voor de geest komen bij deze woorden.

Zoek omschrijvingen, die de Bijbel geeft en schrijf die erbij of in een kolom ernaast.

Wat valt je op? Is de nieuwe aarde hetzelfde als het paradijs?

3

Lees de volgende teksten: Romeinen 8:1; 1 Korintiërs 3:12-15; Openbaring 14:13; Openbaring 19:8; 1 Korintiërs 15:58.

Werkvorm

Zoek met elkaar de kern van de tekst en schrijf deze op een bord of een vel papier.

Laat ieder voor zichzelf een antwoord opschrijven op onderstaande vragen:

- a. *Wat zal er van jouw werk terug te vinden zijn in de nieuwe schepping?*
- b. *Bedenk wat je de moeite waard zou vinden om voor Christus mee te nemen naar de eeuwigheid.*

Wissel de antwoorden aan elkaar uit en bespreek ze.

4

- a. *We zullen God de Vader en Christus daar ontmoeten. Wat betekent dat voor je?*
- b. *We zullen aan Hem gelijk zijn als Hij zal verschijnen, 1 Johannes 3:2. Hoe dan?*
- c. *Denk je dat we elkaar zullen herkennen, en hoe belangrijk is dat voor je?*

Werkvorm

Zet stoelen tegenover elkaar. Kies één van bovenstaande vragen. Ga daarover in gesprek met degene die tegenover je zit.

Schuif na twee minuten allemaal een plaats naar links op en ga weer in gesprek. Doe dit tot je weer tegenover de persoon

zit waar je begonnen bent.

Herhaal dit voor de andere vragen.

Bespreek daarna alles in de grote groep. Bewaak de tijd!

Literatuur:

- Dr. J. van Genderen/Dr. W.H. Velema, *Beknopte Gereformeerde Dogmatiek*, Kok Kampen, 1992
- Dr. P.H.R. van Houwelingen, *Johannes. Het evangelie van het Woord* (Commentaar op het Nieuwe Testament), Kok Kampen, 1992
- W. Verboom e.a., *Kennen en vertrouwen*, Boekencentrum Zoetermeer, 1993
- Drs. C. Bijl, *Wat het geloof verwacht*, De Vuurbaak Barneveld, 1989
- K. Schilder, *Wat is de hemel?*, Kok Kampen, 1935
- R. Timmerman, *Eeuwig leven*, De Vuurbaak Barneveld, 1992
- H.J. de Groot, *Uit de middagpreek*, Callenbach Nijkerk, z.j.
- R.A. Schipper, *Hemel en hel*, De Vuurbaak Barneveld, 2006
- Egbert Brink, *Groeiend verlangen*, Kok Kampen, 2006